

[nieuws](#)

[agenda](#)

[projecten](#)

[trends & ontwikkelingen](#)

[wie is wie](#)

[financiering](#)

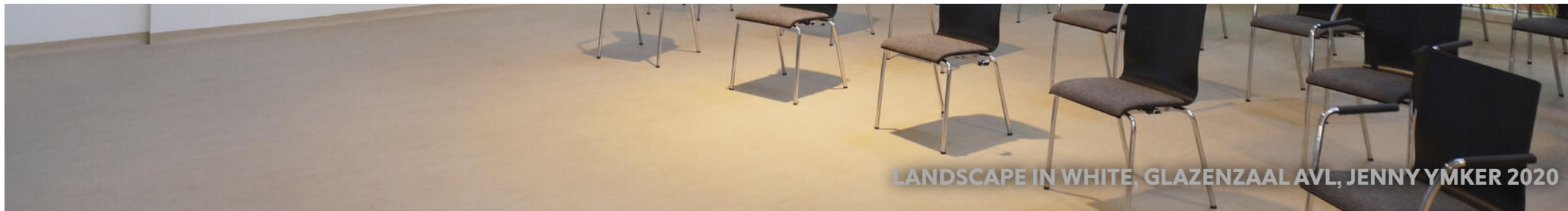
[kennis & advies](#)

[netwerk](#)

[over](#)

[Nieuws](#) ▶ [Blog | Kunst kan het functionele iets menselijks geven](#)

Kunst & Samenleving, Zorg

Deel mij op: [in](#) [twitter](#) [f](#)

Blog | Kunst kan het functionele iets menselijks geven

Kunst kan veel betekenen in de zorg en het is dan ook mooi om te zien dat recent twee Brabantse kunstenaars

een werk mochten maken voor twee ziekenhuizen die de toegevoegde waarde van kunst zien. Gery Bouw & Jori van Boxtel plaatsten een monumentaal glaskunstwerk in het Amphia Ziekenhuis in Breda. Jenny Ymker heeft een tapijt laten weven voor het Antoni van Leeuwenhoekziekenhuis in Amsterdam. De kunstwerken zijn figuratief, herkenbaar en daarom roepen ze misschien ook zoveel positieve reacties op. Zou dat ook komen omdat de kunstenaars er zelf in figureren?

Rust en weidsheid

Jenny Ymker vindt het mooi dat haar werk mensen minder eenzaam kan laten voelen doordat mensen zichzelf herkennen in het werk, die reactie krijgt ze. Het werk "Landscape in white" is een 8 meter lang wandkleed met daarop een vrouw in de sneeuw. Ze loopt in een desolaat landschap en houdt zich vast aan een touw. Je kunt het touw zien als houvast, als richtingbepaler of als levenslijn. Jenny vertelt dat het werk een fase laat zien waarin iemand zit, de winter. Maar het touw loopt door, na elke fase

komt er weer een andere fase, net als de seizoenen. De winter is een onderdeel van het leven, alles staat stil en de vraag is ook of dat zo erg is. Een winterbeeld straalt ook rust uit en weidsheid. De vrouw, Ymker zelf, is alleen maar heeft houvast en dat biedt troost, je bent niet alleen. Kunst is multi-interpretabel en dat is juist zo fijn in onze technocratische wereld. Zorgethica en beleidsadviseur Tessa Smorenburg schreef hier een mooi artikel over: [perceptie, kunst en zorg](#).

Landscape in white; gobelin gemaakt in opdracht voor het AVL, Jenny Ymker 2020

Kunst is multi-interpretabel en dat is juist zo fijn in onze technocratische wereld.

Atty Bax

Beschermende kunst

Het glaskunstwerk Panta Rhei dat Gery Bouw met haar dochter Jori van Boxtel maakte voor het Amphia ziekenhuis in Breda laat zien dat je in een neutrale transparante functionele gang ook bescherming kunt

ervaren door een eenvoudige ingreep. Ze hebben van de pilaren bomen gemaakt en twee jonge vrouwen kijken op je neer. Het is Jori van Boxtel en haar zus Nina die je aankijken. In het katholieke Brabant wordt het beeld ook wel met een beschermende Maria geassocieerd. Bouw heeft ook het Stiltecentrum ingericht en van Boxtel een deel van de animatie op de muur. Bouw maakt al jaren werk voor ziekenhuizen en de uitvaartbranche. Ze is ooit begonnen met een opdracht via Kunstloc Brabant en sindsdien weet men haar te vinden. Het zijn vaak medewerkers van een ziekenhuis die haar werk elders gezien hebben en ook “zoiets” willen.

Ge

nstwerk Amphibia

“Zo iets” is altijd een langdurig proces. Je moet draagvlak krijgen voor een werk, de technische dienst moet naar de randvoorwaarden kijken, de ontwerpen moeten door een kunstcommissie en medewerkers gekeurd worden, vaak moet er nog financiering gevonden worden en bij elke kunstopdracht komt altijd iets onverwacht de hoek om kijken waar je niet aan gedacht had. Net als het leven zelf.

Kunst geïntegreerd in ziekenhuizen werd jarenlang gestimuleerd met flinke budgetten door de Rijksoverheid en bureau SKOR. Ongeveer 10

jaar geleden is dit opgehouden. Elk ziekenhuis pakt het nu anders aan. Er is altijd veel discussie over, waarom kunst, welke kunst dan en of kunst een functionele werking moet hebben of juist niet en ook dat varieert door de jaren heen. Lees hierover dit artikel eens van [Malou te Werik](#).

Er is altijd veel discussie over, waarom kunst, welke kunst dan en of kunst een functionele werking moet hebben of juist niet en ook dat varieert door de jaren heen.

Atty Bax

Iets menselijks toevoegen

Daarom is het des te bemoedigender dat er weer twee prachtige werken ontstaan zijn. Omdat het werkt als men het ziet en ervaart. De reden is vaak om het functionele van de zorgarchitectuur iets menselijks mee te geven, zodat je niet verloren bent in de technische omgeving die een ziekenhuis nu eenmaal hoofdzakelijk is. En dat dit niet alleen voor ziekenhuizen geldt maar ook GGZ-instellingen laat een prachtig voorbeeld uit Engeland zien. Bekende kunstenaars maken daar met patiënten kunstwerken. Neem [hier](#) eens een kijkje.

Meer weten over opdrachtgeverschap door ziekenhuizen?

Klop gerust bij ons aan voor advies over de aanpak van zo'n proces. Wij hebben jarenlange expertise in procesontwerp en projectbegeleiding, en delen die graag met jou als kunstenaar of als opdrachtgever.

Neem contact met mij op, kijk op onze [kennispagina](#) en abonneer je op onze [nieuwsbrief](#).

Atty Bax

Adviseur Kunst, Zorg &
Gezondheid
013 750 84 48

